

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 439/19

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט א' שטיין

העותרים: 1. פלוני
2. פלונית
3. פלונית

נגד

המשיב: משרד הפנים

תגובת המדינה לעניין סעד חלופי

בשם העותרים: עו"ד ראובן ליפקין

בשם המשיב: עו"ד אבי טוויג

פסק-דין

השופט ע' פוגלמן:

העותר 1 הוא אזרח ישראל. הוא נישא לעותרת 2 בנישואים קונסולריים. העותרת 3 היא בתה של העותרת 2. בעתירה זו הם מבקשים שהמשיב יכיר בנישואים הקונסולריים של העותרים 1 ו-2 וכתוצאה מכך יאפשר לעותרות לפתוח בהליכי התאזרחות בישראל. לטענתם, המשיב אינו מכיר בנישואים אלה, בניגוד לזכות לנישואים. בתגובתו מסר המשיב שלאחר בחינה נוספת הוא מוכן לרשום את נישואי העותרים 1 ו-2, בלי להביע עמדה בשאלת תוקפם. עוד טען המשיב שעומדים לעותרים סעדים חלופיים: החלטה בעניין רישום המצב האישי (ולענייננו: נישואים) נתונה לסמכות בית המשפט לעניינים מנהליים, והשגה על החלטות בהליך התאזרחות נתונה לסמכות בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: חוק הכניסה לישראל).

לאחר שעיינתי בעתירה, בנספחיה ובתגובה, באתי למסקנה שדין העתירה להידחות על הסף שכן בחלקה היא מיצתה את עצמה, ובחלקה עומדים לרשות העותרים סעדים חלופיים. משהמשיב הסכים לרשום את נישואי העותרים, מיצתה העתירה את עצמה בהיבט זה (בלי לקבוע מסמרות בשאלת תוקף הנישואים). אם נותרו לעותרים השגות על רישום מצבם האישי, הם רשאים להגיש עתירה מנהלית בעניין (לפי סעיף 5(1) ופרט 12(10) לחוק בתי משפט לענינים מינהליים, התש"ס-2000). השגות בקשר להליך ההתאזרחות – כולל בעניין הכרה בתוקף הנישואים כדי לפתוח בהליך זה – יש להגיש לבית הדין לעררים (לפי סעיף 13 כד(א) ופרטים 1(1) ו-2(2) לחוק הכניסה לישראל).

העתירה נדחית אפוא על הסף. בנסיבות העניין, אין צו להוצאות.

ניתן היום, י"ט באדר א' התשע"ט (24.2.2019).

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט